

[Carl P. Jensen.]

Jeg har omtalt ændringsforslag nr. 11, men vil gerne gøre en enkelt bemærkning mere. Her har udvalget fundet det rigtigt at tiltræde ministeriets ønske om, at man tager et særligt hensyn til det antal projekter, der er færdigbehandlet i boligministeriet og ligger klar til udsendelse i det øjeblik, lovforslaget er vedtaget. Det drejer sig her om projekter, der efter de gældende regler, måske allerede for år tilbage, har været indsendt til boligministeriet som forhåndsprojekter på skitsestadiet. Blandt disse skitseprojekter har ministeriet så udvalgt de bedst egnede, de projekter, der opfyldte i første række det lokale behov og tog hensyn til det lokale arbejdskraftproblem, måske tilmed imødegik en beregnet indtrædende arbejdsløshed, og har på dette grundlag bestilt disse projekter udarbejdet som detailprojekter, såkaldte totalprojekter. Der er altså her tale om projekter, hvor alt er klart til omgående igangsættelse, hvor håndværksmestre, entreprenører og arbejdskraft bare venter på signal til at gå i gang, d. v. s. udstedelse af statslånstilsagn. Her har udvalget skønnet, at der foreligger en ganske særlig situation, en situation, der må medføre om ikke en juridisk, så dog en vis moralsk forpligtelse ikke alene overfor bygherren, men i nok så høj grad overfor beskæftigelsessituationen.

Hvis man her tilsidesatte ministeriets ønske, ville det få højest ubehagelige følger. Projekterne skulle sendes tilbage, hvad der kunne medføre frafald i det lejerklintel, der har tiltrådt projektet under ganske bestemte forudsætninger; kommunerne skulle påny have sagen forelagt, og alle disse foranstaltninger ville medføre, at man fik en meget alvorlig forsinkelse af byggeriet netop på den tid af året, da det skulle være på sit højeste. Det drejer sig om 8 000 lejligheder i etagebyggeri og 500 parcelhuse. Overgangsbestemmelsen for parcelhuse findes i ændringsforslag nr. 17 til § 31.

Ændringsforslag nr. 12 til § 18 omfatter det social-filantropiske byggeri, og her er tale om en tilbageførelse til den nugældende § 14, en følge af, at der ikke kunne opnås flertal for forslaget.

Ændringsforslag nr. 13 refererer til ændringsforslag nr. 4.

Ændringsforslag nr. 15 til § 23 henlægger

afgørelsen af lejeansættelser til boligministeren, også forsåvidt angår boliger, der er opført med støtte af staten, jfr. den nugældende lovs § 17. Derved undgår man de uheldige virkninger, det kan have, at ganske tilsvarende boliger får vidt forskelligt leje-niveau.

På samme måde som lánegrænsen er nedsat for socialt udlejningsbyggeri, er der sket en nedsættelse for parcelbyggeriet til 90 pct., således som det fremgår af ændringsforslag nr. 16 til § 31.

Ændringsforslag nr. 17 til § 31 giver adgang til at overføre ikke anvendte rådighedsbeløb til byggeri i medfør af kapitlerne V og VI.

Ændringsforslag nr. 18 til § 32 indfører den regel, at finansudvalget skal godkende en eventuel ændring af håndværkerudgifternes maksimumsbeløb i en- og tofamilieshuse.

Ændringsforslag nr. 19 går ud på en række ændringer i lovforslagets kapitel V, nemlig § 35 til og med § 40, der nu omfatter det, der hidtil har været betegnet som kapitel VIII a-byggeri, og hvorefter der ydes lån efter ganske særlige regler. Der er for det første her lagt loft over de midler, der kan anvendes, nemlig 27,5 pct. af det samlede rådighedsbeløb, og man har i § 35, stk. 2, givet byggeri efter §§ 36 og 37 en fortrinstillig med hensyn til det i dette kapitel omhandlede byggeri. Det skal her nævnes, at man også har udvidet ordningen til at omfatte byggeforetagender med indtil 36 lejligheder, medens det gamle kapitel VIII a satte 12 lejligheder som maksimum. Boligministeriet har oplyst overfor udvalget, at denne begrænsning har været meget vanskelig for ikke at sige umulig at administrere, og herudover har man peget på, at reglen medfører en u hensigtsmæssig udnyttelse af byggegrundene. På samme måde som der i § 31 er givet mulighed for at overføre ikke anvendte rådighedsbeløb til byggeri efter kapitlerne V og VI, indsettes der i § 35, stk. 3, en bestemmelse, hvorefter der kan overføres ikke anvendte midler til byggeri i medfør af kapitel IV, det kapitel, der omhandler parcel- og rækkehuse for mindrebemidlede.

Man har endvidere i § 36 forladt grænsen 85 m² i etagebyggeri og er gået op til 110 m², men da der ikke her er tale om at yde